

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 25. oktober 2024
(OR. en)**

2023/0171(COD)

PE-CONS 91/24

**TRANS 267
MAR 88
OMI 51
ENV 574
DROIPEN 165
CODEC 1410**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi
Direktive 2005/35/ES v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij in o uvedbi
upravnih sankcij za kršitve

DIREKTIVA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o spremembi Direktive 2005/35/ES v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij
in o uvedbi upravnih sankcij za kršitve**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C, C/2023/872, 8.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/872/oj>.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj pomorske politike Unije je zagotoviti visoko raven varnosti in varstva okolja. To se lahko doseže z doseganjem skladnosti z mednarodnimi konvencijami, kodeksi in resolucijami ter hkratnim ohranjanjem svobode plovbe, kot je določena v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu.
- (2) V Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (v nadaljnjem besedilu: Marpol 73/78), ki jo je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO), so določene splošne prepovedi izpustov z ladij v morje, poleg tega pa so urejeni tudi pogoji, pod katerimi se nekatere snovi lahko izpustijo v morsko okolje. Marpol 73/78 določa izjeme za izpust onesnaževalnih snovi, za katere se uporabljajo njene priloge, ki se ne obravnavajo kot kršitev, kadar so izpolnjeni določeni pogoji. Na podlagi navedenih prilog pa se izjema ne prizna v primerih, kadar so osebe, odgovorne za škodo, škodo povzročile naklepno ali iz malomarnosti, zavedajoč se, da bo škoda verjetno nastala.
- (3) Od sprejetja Direktive 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ so bile Marpol 73/78 in njene priloge predmet pomembnih sprememb, s katerimi so bile uvedene strožje norme in prepovedi za izpuste snovi z ladij v morje. Upoštevati bi bilo treba navedene spremembe in izkušnje, pridobljene pri izvajanju Direktive 2005/35/ES.

³ Direktiva 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami (UL L 255, 30.9.2005, str. 11).

- (4) Čeprav je glavni cilj te direktive prenos pomembnih sprememb Marpol 73/78 v pravo Unije, posodobljeno in popolno besedilo te konvencije ter z njo povezanih prilog ni na voljo javnosti. To sektorju, državljanom in upravam otežuje ustrezen dostop do besedila Marpol 73/78 in drugih podobnih konvencij IMO.
- (5) Države članice bi si morale v IMO prizadevati, da bi bila celotna in posodobljena besedila konvencij IMO, vključno z Marpol 73/78 in njenimi prilogami, javnosti dostopna brezplačno.
- (6) Z Direktivo (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta⁴ se zagotavlja, da se odpadki z ladij oddajo v pristanišča Unije, kjer jih zbirajo ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti. Izvrševanje Direktive (EU) 2019/833 je skupaj z Direktivo 2005/35/ES ključni instrument za preprečevanje onesnaževanja morja z ladij. Za zagotovitev učinkovitega, integriranega in skladnega sistema izvrševanja v zvezi z določbami Direktive (EU) 2019/883 o oddaji odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti bi bilo treba Direktivo 2005/35/ES spremeniti, da bi se njeno področje uporabe razširilo na priloge IV do VI k Marpol 73/78, tako da bi se ladje odvrnilo od nezakonitega izpuščanja onesnaževalnih snovi v morje namesto oddaje teh snovi v pristaniške sprejemne zmogljivosti v skladu z Direktivo (EU) 2019/883.

⁴ Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).

- (7) Področje uporabe Direktive (EU) 2019/883 ne zajema Priloge III k Marpol 73/78, ker pakirano blago ni opredeljeno kot odpadek, zaradi česar običajno ni oddano v pristaniške sprejemne zmogljivosti. Vendar ni mogoče izključiti možnosti, da bi se škodljive snovi, ki se prevažajo zapakirane, nezakonito odvrge v morje. Zato bi bilo treba področje uporabe Direktive 2005/35/ES razširiti na Prilogo III k Marpol 73/78. Posledično bi bilo treba na podlagi Direktive 2005/35/ES prepovedati odvrženje škodljivih snovi, razen če pristojni organi ugotovijo, da je bilo to potrebno za zagotovitev varnosti ladje ali reševanje življenj na morju. V zvezi s tem izpusti iz te direktive ne vključujejo odlaganja na podlagi Londonske konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi iz leta 1972 ter njenega protokola iz leta 1996.
- (8) Opredelitev izpustov v členu 2 Marpol 73/78 vključuje emisije z ladij. V Prilogi VI k Marpol 73/78 je obravnavano preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij. Priloga VI in ustrezne smernice IMO o sistemih za čiščenje izpušnih plinov (Resolucija MEPC.340 (77)) omogočajo, da ladje uporabljajo sisteme za čiščenje izpušnih plinov kot alternativno metodo za doseganje skladnosti za zmanjšanje emisij žveplovega oksida (SO_x). V Prilogi VI k Marpol 73/78 so urejeni ostanki iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov, in sicer je prepovedan njihov izpust v morje, pri čemer se zahteva oddaja teh ostankov v ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti. Z Direktivo (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ so mednarodni standardi glede SO_x preneseni v pravo Unije, medtem ko Direktiva (EU) 2019/883 zagotavlja oddajo ostankov iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov v pristaniške sprejemne zmogljivosti. Ker ostanki iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov povzročajo onesnaženje morskega okolja, bi bilo treba v primeru nezakonitih izpustov uporabiti sankcije na podlagi Direktive 2005/35/ES.

⁵ Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

- (9) „Odvedena voda“, kakor je opredeljena v okrožnici MEPC.1/Circ.899 in Resoluciji MEPC.340(77), se lahko izpušča neposredno s krova, če je skladna z merili kakovosti odvedene vode, določenimi v smernicah IMO za sisteme za čiščenje izpušnih plinov. Vseeno pa lahko odvedena voda iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov, čeprav izpolnjuje zahteve iz Marpol 73/78, vpliva na ekosistem. V tem primeru lahko država članica uvede omejitve, ki lahko temeljijo na oceni, opravljeni z uporabo metodologije za ocene tveganja in učinka iz smernic, ki jih je pripravila IMO in priporočil Odbor za varstvo morskega okolja (MEPC). V navedenem primeru „odvedena voda“ povzroča onesnaženje morskega okolja, zato bi se morale v primeru nezakonitih izpustov ob ustreznem upoštevanju MEPC.1/Circ.883/Rev.1 uporabljati upravne sankcije, določene na podlagi Direktive 2005/35/ES.
- (10) Direktiva (EU) 2024/1203 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ zagotavlja skupne opredelitve kaznivih dejanj zoper okolje ter razpoložljivost učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazenskih sankcij za huda kazniva dejanja zoper okolje. Direktiva 2005/35/ES je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷, s katero so bile uvedene kazenske sankcije za nekatere kršitve Direktive 2005/35/ES, ki zdaj spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2024/1203. Glede na to bi bilo treba določbe Direktive 2005/35/ES, ki so bile dodane ali nadomeščene z Direktivo 2009/123/ES, črtati.

⁶ Direktiva (EU) 2024/1203 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o kazenskopravnem varstvu okolja in nadomestitvi direktiv 2008/99/ES in 2009/123/ES (UL L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

⁷ Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

- (11) Upravne sankcije, uvedene pri prenosu Direktive 2005/35/ES, ne bi smele posegati v Direktivo (EU) 2024/1203. Države članice bi morale v skladu s svojim nacionalnim pravom opredeliti obseg izvrševanja upravnega in kazenskega prava, kar zadeva kršitve v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo strožje ukrepe v skladu s pravom Unije in z mednarodnim pravom ter določijo upravne ali kazenske sankcije v skladu z nacionalnim pravom. Pri uporabi nacionalnega prava za prenos Direktive 2005/35/ES bi države članice morale zagotoviti, da se pri naložitvi kazenskih in upravnih sankcij spoštujejo načela Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno z načelom prepovedi ponovnega sojenja o isti stvari, ter da se pri tem ustrezno upošteva „načelo onesnaževalec plača“, kot in kadar je to ustrezno.

(12) Sankcije iz Direktive 2005/35/ES bi bilo treba okrepiti z zagotovitvijo dosledne uporabe upravnih sankcij po vsej Uniji. Da bi se okrepil odvračilni učinek sankcij, naloženih za kršitve v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij, bi morale biti te upravne sankcije vsaj v obliki glob, ki se naložijo ladjarski družbi, kadar je bilo ugotovljeno, da je družba odgovorna. V tem okviru ladjarska družba pomeni lastnika ladje oziroma katero koli drugo organizacijo ali osebo, kot je upravljavec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje, v skladu z Mednarodnim kodeksom za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja (v nadaljnjem besedilu: Kodeks ISM)⁸, ki se v pravu Unije izvaja na podlagi Uredbe (ES) št. 336/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁹. V Direktivi 2005/35/ES bi se moralo priznati, da bi lahko registrirani lastnik upravljanje ladje prenesel na drug subjekt, ki bi moral biti nato v prvi vrsti odgovoren za neizpolnjevanje obveznosti iz Kodeksa ISM, da se zagotovi preprečevanje škode za okolje ali dodelitev dejavnosti na krovu ladje usposobljenemu osebju. Brez poseganja v veljavno zakonodajo Unije bi bilo treba odločitve o sankciji, ki se uporabi, sprejemati v okviru nacionalnih sistemov izvrševanja upravnega in kazenskega prava. Kar zadeva kazenske sankcije, so obveznosti držav članic določene v Direktivi (EU) 2024/1203. Glede na to, ta direktiva zadeva le upravne sankcije in ne kazenskih postopkov zoper fizične ali pravne osebe v skladu z nacionalnim pravom.

⁸ Mednarodni kodeks za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja, ki ga je Mednarodna pomorska organizacija sprejela z Resolucijo skupščine A.741(18) z dne 4. novembra 1993, kakor je bila spremenjena.

⁹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 336/2006 z dne 15. februarja 2006 o izvajanju Mednarodnega kodeksa za varno upravljanje ladij v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3051/95 (UL L 64, 4.3.2006, str. 1).

- (13) Glede na to, da nekatere države članice zaradi nacionalnega ustavnega prava ne morejo izpolniti zahteve glede upravnih sankcij, lahko države članice uporabljajo določbe o upravnih sankcijah iz te direktive tako, da sankcije odredi pristojni organ in naložijo pristojna nacionalna sodišča, pri čemer poskrbijo za izpolnitev zahteve, da so sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Kadar ta direktiva določa upravne sankcije, bodo navedene države članice te sankcije uporabile v smislu svojega nacionalnega pravnega sistema.
- (14) Nepravilnosti bi lahko bile odkrite in informacije pridobljene pri inšpekcijskem pregledu države pristanišča, izvedenem na podlagi Direktive 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, kadar je ta obvezen ali načrtovan. Odkrite bi bile lahko tudi nepravilnosti v zvezi z oddajo ladijskih odpadkov ali obveščanjem o le-tem, kot se zahteva na podlagi Direktive (EU) 2019/883, ali v zvezi z neizpolnjevanjem meril za uporabo sistemov za čiščenje izpušnih plinov, ki se uporabljajo kot metode za zmanjšanje emisij, navedene v Prilogi II k Direktivi (EU) 2016/802, in pridobljene informacije v zvezi z morebitnim nezakonitim izpustom ladje na podlagi postopkov, predvidenih v Direktivi 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, vključno z vsemi dokazili ali dokazi na prvi pogled o izpustih nafte ali drugih kršitvah Marpol 73/78, ki so bili sporočeni državi članici, ali primeri ali nesrečami, ki jih je prijavil poveljnik ladje, ter tudi vse druge informacije oseb, vključenih v upravljanje ladje, vključno s piloti.

¹⁰ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

¹¹ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

- (15) Nepravilnosti ali informacije, ki vzbujajo sum, da je prišlo do nezakonitega izpusta, se lahko odkrijejo med inšpekcijskim pregledom države pristanišča. V tem primeru nov inšpekcijski pregled morda ni potreben oziroma ne bi bil dovolj učinkovit. Namesto tega bi država članica lahko sprejela druge ustrezne ukrepe, kot so zadržanje ladje, začetek postopkov ali sprejetje popravnih ukrepov.
- (16) Nacionalni upravni in sodni organi bi morali pri določanju višine sankcij, ki se naložijo onesnaževalcu, upoštevati vse ustrezne okoliščine, vključno s ponovitvijo onesnaževanja morja z ladij. Ob upoštevanju raznolikosti onesnaževalnih snovi, zajetih v Direktivi 2005/35/ES, in pomena dosledne uporabe sankcij po vsej Uniji glede na čezmejno naravo reguliranega ravnanja bi bilo treba nadaljnje približevanje in učinkovitost višin sankcij spodbuditi z izmenjavami meril za določanje in uporabo sankcij za izpuste različnih onesnaževalnih snovi. Da bi dosegli učinkovito uporabo sankcij in da bi izpolnili cilje te direktive, je bistveno olajšati izmenjavo izkušenj in primerov najboljših praks med pristojnimi nacionalnimi organi držav članic. Poleg tega bi lahko Komisija na podlagi ugotovitev, pridobljenih s takimi izmenjavami, predlagala podrobnejše smernice, tudi o različnih vrstah onesnaževalnih snovi in občutljivih območjih, ki vzbujajo zaskrbljenost.

- (17) Kadar država članica sumi, da je ladja, ki je prostovoljno v njenem pristanišču ali predobalnem terminalu, izvedla nezakonit izpust, bi bilo treba opraviti ustrezen inšpekcijski pregled, da se ugotovijo okoliščine. Za pomoč državam članicam pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi Direktive 2005/35/ES glede inšpekcijskih pregledov takih ladij je v Prilogi I k Direktivi 2005/35/ES določen okviren seznam nepravilnosti ali informacij, ki bi jih morali pristojni organi v vsakem primeru posebej upoštevati, ko ugotavljajo, ali bi bilo treba ladjo šteti za sumljivo.
- (18) Spremljevalni ukrepi za sodelovanje in obveznosti poročanja držav članic doslej niso zadostovali za celovito analizo, ali se onesnaževalcem nalagajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, ter za to, da bi imela Komisija na voljo zadostne podatke za spremljanje izvajanja Direktive 2005/35/ES. Za zagotovitev učinkovitega in doslednega izvrševanja Direktive 2005/35/ES bi bilo treba z okrepljenim sodelovanjem olajšati izmenjavo informacij, izkušenj in najboljših praks, hkrati pa zagotoviti, da so Komisiji na voljo zadostni podatki za ustrezno spremljanje izvajanja Direktive 2005/35/ES.
- (19) Za večjo kakovost informacij, potrebnih za učinkovito izvajanje te direktive, imajo države članice na voljo ustrezne mehanizme poročanja, kot so poročanje v okviru konvencij o regionalnih morjih in drugi dogovori o regionalnem sodelovanju, kot so Bonski sporazum, mreža preiskovalcev in tožilcev za Severno morje ter mreža tožilcev za okoljsko kriminaliteto v regiji Baltskega morja.

- (20) Obstoječo satelitska služba CleanSeaNet, ki organe držav članic obvešča o morebitnih nezakonitih izpustih, bi bilo treba dodatno okrepiti, da bi vključevala informacije o dodatnih onesnaževalnih snoveh, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2005/35/ES. Informacije v zvezi z morebitnimi ali dejanskimi izpusti, ki jih države članice sporočijo v skladu z Direktivo 2005/35/ES, in drugimi bazami podatkov Unije o pomorski varnosti, kot sta sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij, vzpostavljen z Direktivo 2002/59/ES (v nadaljnjem besedilu: SafeSeaNet), in inšpekcijska baza podatkov, vzpostavljena z Direktivo 2009/16/ES (THETIS), bi bilo treba združiti in v uporabniku prijazni elektronski obliki poslati nacionalnim organom, vključenim v verigo izvrševanja, da se olajša njihov pravočasen odziv na morebitne nezakonite izpuste. Take informacije, ki zadevajo dejanski ali morebiten izpust ostankov iz sistema za čiščenje izpušnih plinov z ladje, bi bilo treba samodejno razširjati, na primer z namenskim modulom THETIS, vzpostavljenim na podlagi Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2015/253¹² (THETIS-EU), da bi se državam članicam zagotovila pomoč pri izvajanju izvršilnih ukrepov, sprejetih v skladu z Direktivo (EU) 2016/802.

¹² Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/253 z dne 16. februarja 2015 o določitvi pravil glede vzorčenja in poročanja iz Direktive Sveta 1999/32/ES v zvezi z deležem žvepla v gorivih za plovila (UL L 41, 17.2.2015, str. 55).

- (21) Da bi vse države članice učinkovito spremljale izvajanje te direktive, bi morala vsaka od njih v 66 mesecih od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi poskrbeti za digitalno analizo vseh opozoril z visoko stopnjo zaupanja. V tem časovnem okviru bi morale vse države članice navesti tudi, ali preverjajo opozorila z visoko stopnjo zaupanja, ki jih vsako leto pošlje CleanSeaNet, in si prizadevati, da bi preverile vsaj 25 % teh opozoril. V tem okviru preverjanje pomeni vse nadaljnje ukrepe pristojnih organov v zvezi z opozorilom, ki ga je poslala CleanSeaNet, da se ugotovi, ali gre za nezakoniti izpust. Če država članica opozorila ne preveri, bi morala navesti razloge za to.
- (22) „Opozorila z visoko stopnjo zaupanja“ bi bilo treba razumeti tako, da se nanašajo na zaznavanje opozoril „razreda A“, ki jih pošlje CleanSeaNet v zvezi z morebitnimi izpusti onesnaževalnih snovi iz prilog I in II k Marpol 73/78. V zvezi z onesnaževalnimi snovmi iz drugih prilog k Marpol 73/78, ki jih CleanSeaNet trenutno ne spremlja, trenutno ni mogoče vzpostaviti pristopa na podlagi stopnje zaupanja. Komisija bo ob pomoči Evropske agencije za pomorsko varnost (EMSA) razvila polavtomatizirane preglede satelitskih posnetkov za odkrivanje onesnaževalnih snovi na podlagi drugih prilog k Marpol 73/78, da bi ugotovila, ali je možno določiti njihovo stopnjo zaupanja. Dejavnosti preverjanja bi lahko vključevale številne ukrepe več pristojnih organov, na primer preverjanje na kraju samem, primerjava satelitskega odkritja s pomožnimi podatki, ki so na voljo na nacionalni ravni, in inšpekcijski pregledi države pristanišča.

- (23) Dostop do teh informacij, ki jih zagotovijo pristojni organi, bi bilo treba odobriti organom drugih držav članic, ki se zanje zanimajo v okviru njihove vloge države pristanišča naslednjega pristanišča postanka, obalnih držav, na katere vpliva morebitni izpust, ali držav zastave ladje, da se omogoči učinkovito in pravočasno čezmejno sodelovanje, čim bolj zmanjša upravno breme dejavnosti izvrševanja in nazadnje učinkovito kaznujejo storilci kaznivih dejanj za kršitve Direktive 2005/35/ES. Spodbujati bi bilo treba tudi uporabo novih tehnologij, kot so droni, in tehnik za podporo pri odločanju, kot je umetna inteligenca.
- (24) Komisija bi morala v okviru ocenjevanja in pregleda te direktive oceniti stopnje preverjanja v državah članicah in po potrebi predlagati stopnje preverjanja, ki so višje od teh, ki so predvidene v tej direktivi, in sicer na podlagi tehnološkega razvoja ter posebnih okoliščin in zmogljivosti držav članic.
- (25) Upoštevati bi bilo treba, da se okoliščine obalnih držav članic zelo razlikujejo glede na njihovo geografsko lego, velikost vodnega območja, nad katerim izvajajo jurisdikcijo, in gostoto pomorskega prometa, pa tudi glede na njihove vire in glede na to, kako stroškovno učinkovit je njihov dostop do razpoložljive tehnologije in sredstev za odkrivanje, preverjanje in zbiranje dokazov v zvezi z nezakonitimi izpusti.

- (26) Delo podskupine na področju odpadkov z ladij, ki je bila ustanovljena v okviru Evropskega foruma za trajnostni pomorski promet ter je združila številne strokovnjake s področja onesnaževanja morja z ladij in ravnanja z odpadki z ladij, je bilo decembra 2017 prekinjeno zaradi začetka medinstitucionalnih pogajanj o Direktivi (EU) 2019/883. Ker je ta začasna podskupina Komisiji zagotavljala koristne smernice ter strokovno znanje in izkušnje, bi bilo treba ustanoviti podobno strokovno skupino, ki bi bila zadolžena za izmenjavo izkušenj o uporabi te direktive, da bi državam članicam pomagala pri krepitevi njihovih zmogljivosti za odkrivanje in preverjanje primerov onesnaženja ter da bi zagotovila učinkovito izvrševanje Direktive 2005/35/ES.
- (27) EMSA bi morala zagotavljati potrebno podporo Komisiji za zagotovitev izvajanja te direktive.

- (28) Države članice bi morale Komisiji sporočiti informacije, ki so potrebne za zagotovitev ustreznega spremljanja izvajanja Direktive 2005/35/ES. Da bi se omejilo upravno breme in pomagalo Komisiji pri analizi podatkov, ki jih predložijo države članice, bi morale države članice take informacije sporočiti prek namenskega orodja za elektronsko poročanje, ki ga razvije Komisija. V kolikor se take informacije nanašajo na sankcij, ki so bile naložene fizičnim osebam ali v katere so te osebe vključene, bi jih bilo treba anonimizirati. Za zagotovitev, da so informacije, sporočene v skladu z Direktivo 2005/35/ES, glede na vrsto primerljive med državami članicami ter da se zbirajo na podlagi usklajene elektronske oblike in postopka za poročanje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹³.
- (29) Da bi Komisija s pomočjo EMSA državam članicam pomagala pri razvoju njihovih zmogljivosti v zvezi z učinkovitim izvrševanjem Direktive 2005/35/ES s strani nacionalnih upravnih in sodnih organov, bi morala državam članicam zagotoviti usmeritve in usposabljanje, med drugim v zvezi z najboljšimi metodami in praksami za odkrivanje, preverjanje in zbiranje dokazov, pa tudi usmeritve o ustreznih regulativnih spremembah Marpol 73/78 in o razpoložljivem tehnološkem razvoju, med drugim o novih digitalnih orodjih, da bi se olajšale učinkovite, stroškovno učinkovite in ciljno usmerjene dejavnosti izvrševanja.

¹³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (30) Da bi se povečala ozaveščenost javnosti o izpustih onesnaževalnih snovi z ladij in izboljšalo varstvo okolja, bi morale biti informacije o uporabi Direktive 2005/35/ES, ki jih predložijo države članice, javno dostopne prek pregleda na ravni Unije, vključevati pa bi morale informacije iz Priloge II k Direktivi 2005/35/ES. Cilj Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ je v državah članicah zagotoviti pravico do dostopa do informacij o okolju v skladu s Konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah¹⁵ (znano tudi kot Aarhuska konvencija), katere pogodbenica je Unija. Komisija bi morala varovati zaupnost informacij, ki jih prejmejo države članice, ne da bi pri tem posegala v Direktivo 2003/4/ES.
- (31) V Direktivi (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ so določeni minimalni standardi za prijavo kršitev prava Unije, med drugim Direktive 2005/35/ES, in za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve. Države članice bi morale zagotoviti zlasti, da se posadki, ki prijavi dejanske ali morebitne nezakonite izpuste v okviru področja uporabe Direktive (EU) 2019/1937, zagotovi zaščita, po potrebi pa tudi podpora in pomoč, kot določa navedena direktiva.

¹⁴ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

¹⁵ UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

¹⁶ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

Komisija bi morala poleg obstoječih kanalov za prijave, zagotovljenih na nacionalni ravni, kot so urejeni na podlagi Direktive (EU) 2019/1937, dati na voljo centraliziran spletni kanal za zunanjo prijave za namene prijave dejanskih ali morebitnih nezakonitih izpustov in posredovanja takih prijav zadevnim državam članicam, ki bi morale nato obravnavati te prijave v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937, tudi kar zadeva potrditev prejema, ustrezne povratne informacije in nadaljnje ukrepanje. Pri obdelavi osebnih podatkov v okviru te direktive se uporablja pravo Unije o varstvu osebnih podatkov, predvsem uredbi (EU) 2016/679¹⁷ in (EU) 2018/1725¹⁸ Evropskega parlamenta in Sveta. Komisija bi morala v skladu s členom 25(1), točki (c) in (h), ter členom 25(2) Uredbe (EU) 2018/1725 zagotoviti varstvo zaupnosti identitete prijaviteljev, po potrebi tudi z omejitvijo uveljavljanja nekaterih pravic do varstva podatkov zadevnih oseb, kot so posamezniki, za katere je v prijavi navedeno, da sodelujejo pri morebitnem nezakonitem izpustu, v obsegu in obdobju, kot sta potrebna za preprečitev in obravnavanje poskusov oviranja prijave ali oviranja, onemogočanja ali upočasnjevanja nadaljnega ukrepanja, zlasti preiskav, ali poskusov ugotavljanja identitete prijaviteljev. Take omejitve bi morale spoštovati bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter predstavljati potrebne in sorazmerne ukrepe v demokratični družbi za zaščito pomembnih ciljev v splošnem javnem interesu Unije ali države članice, tudi za varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih.

¹⁷ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (32) V IMO potekajo razprave o novih okoljskih vprašanjih v zvezi z mednarodnim pomorskim prometom, ki povzroča onesnaževanje morja. Te razprave lahko prinesejo nove določbe v Marpol 73/78, s katerimi se na področje uporabe te konvencije vključijo druge vrste onesnaževal, kot so morski plastični odpadki in izguba plastičnih peletov. Pri prihodnjem pregledu bi bilo treba oceniti možnost spremembe področja uporabe Direktive 2005/35/ES, če je to primerno, da se zagotovi skladen, učinkovit in uspešen sistem izvrševanja, pa tudi naložitev odvračilnih sankcij. V tem pregledu bi bilo treba oceniti tudi načine za izboljšanje satelitskega nadzora izgubljenih zabojsnikov, v katerih bi lahko bile škodljive snovi. Komisija bi morala upoštevati tudi interakcijo te direktive z drugo ustrežno zakonodajo Unije o onesnaževanju morja, kot so direktive 2008/56/ES¹⁹, (EU) 2016/802 in (EU) .../...²⁰ Evropskega parlamenta in Sveta, vključno o poročanju o pretiranem podvodnem hrupu in onesnaževanju zraka, kot so črni ogljik, delci (PM), dušikov oksid (NO_x) in žveplov oksid (SO_x), ki škodujejo biotski raznovrstnosti in živim virom v morskih ekosistemih ter ogrožajo zdravje ljudi, slabšajo kakovost uporabe morske vode ter trajnostno rabo morskega blaga in storitev, kar ovira druge morske dejavnosti, kot so ribolov, turizem in rekreacija na obalnih območjih.

¹⁹ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

²⁰ Direktiva (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o ... (UL L .../..., ..., ELI: ...).

+ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 88/24 (2022/0347(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno direktivo.

- (33) Države članice, ki nimajo neposrednega dostopa do morja ali pristanišč, iz teh geografskih razlogov ne morejo uporabljati nekaterih določb te direktive. Da bi se izognili nalaganju nesorazmernega upravnega bremena tem državam članicam, ne bi smele biti dolžne prenesti in izvajati nekaterih določb te direktive.
- (34) Ker ciljev te direktive zaradi čezmejne škode, ki jo lahko povzročijo nezakoniti izpusti, zajeti v tej direktivi, ter razpoložljivosti učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij za take izpuste po vsej Uniji države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (35) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sojenja, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni ter pravico, da se za isto kaznivo dejanje v kazenskih postopkih ne sodi ali kaznuje dvakrat. Namen te direktive je zagotoviti popolno spoštovanje navedenih pravic in načel, tako da bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati.
- (36) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 25. julija 2023.
- (37) Direktivo 2005/35/ES bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2005/35/ES

Direktiva 2005/35/ES se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o izvrševanju mednarodnih standardov o onesnaževanju z ladij in uvedbi upravnih sankcij za kršitve v zvezi z onesnaževanjem“;

(2) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 1*
Namen

1. Namen te direktive je v pravo Unije vključiti mednarodne standarde za onesnaževanje z ladij in zagotoviti, da se družbe ali druge pravne ali fizične osebe, odgovorne za nezakonite izpuste onesnaževalnih snovi, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi sankcijami, z namenom izboljšanja pomorske varnosti in okrepitve varstva morskega okolja pred onesnaževanjem z ladij.
2. Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da bi sprejele strožje ukrepe, skladne s pravom Unije in z mednarodnim pravom, tako da določijo upravne ali kazenske sankcije v skladu z nacionalnim pravom.“;

(3) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚Marpol 73/78‘ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973 v svoji posodobljeni obliki, vključno s protokoloma h Konvenciji iz let 1978 in 1997;
- (2) ‚onesnaževalne snovi‘ pomeni snovi, ki jih urejajo Priloga I (nafta), Priloga II (zdravju škodljive tekočine v razsutem stanju), Priloga III (škodljive snovi, ki se po morju prevažajo v pakirani obliki), Priloga IV (odplake z ladij) in Priloga V (odpadki z ladij) k Marpol 73/78 in ostanki iz sistema za čiščenje izpušnih plinov;
- (3) ‚ostanki iz sistema za čiščenje izpušnih plinov‘ pomeni vsak material, ki ga sistem za obdelavo odstrani iz vode za pranje ali izcejene vode, ali odvedeno vodo, ki ne izpolnjuje merila za izpust, ali druge ostanke, odstranjene iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov zaradi uporabe metode za doseganje skladnosti za zmanjšanje emisij, kakor je opredeljena v predpisu 4 iz Priloge VI k Marpol 73/78 in ki se uporablja kot alternativa standardom, določenim v predpisu 14 Priloge VI k Marpol 73/78, za zmanjšanje emisij, ob upoštevanju smernic, ki jih je pripravila Mednarodna pomorska organizacija (IMO);

- (4) ‚izpust‘ pomeni sprostitvev snovi z ladje, povzročeno na kakršen koli način, kot je navedeno v členu 2 Marpol 73/78;
 - (5) ‚ladja‘ pomeni morsko plovilo katerega koli tipa, ne glede na njegovo zastavo, ki deluje v morskem okolju, vključno s hidrogliserji, plovili na zračni blazini, podmornicami in plavajočimi plovili;
 - (6) ‚pravna oseba‘ pomeni vsak pravni subjekt, ki ima tak status na podlagi veljavnega nacionalnega prava, z izjemo držav, javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, ali javnih mednarodnih organizacij;
 - (7) ‚družba‘ pomeni lastnika ladje ali katero koli drugo organizacijo ali osebo, kot je upravljavec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje.“;
- (4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Kršitve in izjeme

1. Države članice zagotovijo, da se izpusti onesnaževalnih snovi na katerem koli območju iz člena 3(1) obravnavajo kot kršitve, razen če:
 - (a) v primeru onesnaževalnih snovi, ki so urejene s Prilogo I k Marpol 73/78, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisov 15, 34, 4.1, 4.2 ali 4.3 iz Priloge I k Marpol 73/78 in oddelka 1.1.1 v delu II-A Mednarodnega kodeksa za ladje, ki plujejo v polarnih vodah (v nadaljnjem besedilu: Polarni kodeks);

- (b) v primeru onesnaževalnih snovi, ki so urejene s Prilogo II k Marpol 73/78, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisov 13, 3.1.1, 3.1.2 ali 3.1.3 iz Priloge II k Marpol 73/78 in oddelka 2.1 v delu II-A Polarnega kodeksa;
 - (c) v primeru onesnaževalnih snovi, ki so urejene s Prilogo III k Marpol 73/78, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisa 8.1 iz Priloge III k Marpol 73/78;
 - (d) v primeru onesnaževalnih snovi, ki so urejene s Prilogo IV k Marpol 73/78, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisov 3, 11.1 in 11.3 iz Priloge IV k Marpol 73/78 in oddelka 4.2 v delu II-A Polarnega kodeksa;
 - (e) v primeru onesnaževalnih snovi, ki so urejene s Prilogo V k Marpol 73/78, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisov 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2 in 7 iz Priloge V k Marpol 73/78 in oddelka 5.2 v delu II-A Polarnega kodeksa ter
 - (f) v primeru ostankov iz sistema za čiščenje izpušnih plinov, izpusti izpolnjujejo pogoje iz predpisov 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 in 3.1.2 iz Priloge VI k Marpol 73/78, upoštevajoč smernice, ki jih je razvila IMO, vključno z Resolucijo MEPC.340 (77) v posodobljeni obliki.
2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so družbe ali druge fizične ali pravne osebe, ki so storile kršitev v smislu odstavka 1, odgovorne za svoje dejanje.“;

- (5) členi 5, 5a in 5b se črtajo;
- (6) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Izvršilni ukrepi v zvezi z ladjami v pristanišču države članice

1. Če nepravilnosti ali informacije vzbujajo sum, da je ladja, ki je prostovoljno v pristanišču ali predobalnem terminalu države članice, izpuščala ali izpušča onesnaževalne snovi na katerem koli območju iz člena 3(1), ta država članica zagotovi ustrezno inšpekcijo ali drug ustrezen ukrep ob upoštevanju ustreznih smernic, ki jih je sprejela IMO, in v skladu s svojim nacionalnim pravom.
2. V primeru, da se pri inšpekciji iz odstavka 1 tega člena odkrijejo dejstva, ki kažejo na kršitev v smislu člena 4, zadevna država članica uporabi določbe te direktive. O tem se obvesti pristojne organe te države članice in države zastave, pod katero pluje ladja.
3. Priloga I k tej direktivi vsebuje okvirni seznam nepravilnosti ali informacij, ki jih je treba upoštevati pri uporabi odstavka 1.“;

(7) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Upravne sankcije

1. Države članice brez poseganja v obveznosti držav članic na podlagi Direktive (EU) 2024/1203 Evropskega parlamenta in Sveta * določijo sistem upravnih sankcij v smislu njihovega nacionalnega pravnega sistema za kršitev nacionalnih določb za izvajanje člena 4 te direktive ter zagotovijo njihovo uporabo. Te upravne sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice zagotovijo, da upravne sankcije, uvedene pri prenosu te direktive, vključujejo globe, ki se naložijo družbi, ki je odgovorna za kršitev.

3. Kadar pravni sistem države članice ne določa upravnih sankcij, se lahko ta člen uporablja tako, da pristojni organ sproži postopek za uvedbo sankcij, vključno z globami iz odstavka 2, pristojna nacionalna sodišča pa jih naložijo, pri čemer mora biti zagotovljeno, da so ta pravna sredstva učinkovita in imajo enakovreden učinek, kot ga imajo upravne sankcije, ki jih naložijo pristojni organi. Sankcije, naložene v skladu s tem odstavkom, morajo biti v vsakem primeru učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter se morajo uporabljati v skladu z določbami te direktive. Zadevne države članice Komisijo uradno obvestijo do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] o določbah svojih zakonov, ki so jih sprejele na podlagi tega odstavka, in brez odlašanja vse naknadne spremembe teh zakonov ali spremembe, ki na njih vplivajo.

* Direktiva (EU) 2024/1203 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o kazenskopravnem varstvu okolja in nadomestitvi direktiv 2008/99/ES in 2009/123/ES (UL L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).“;

- (8) členi 8a, 8b in 8c se črtajo;
- (9) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8d

Učinkovita uporaba sankcij

1. Da bi bile sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne, države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju in uporabi vrste in višine upravne sankcije za družbo ali drugo fizično ali pravno osebo, za katero ugotovijo, da je odgovorna v skladu s členom 8 za kršitev v smislu člena 4, upoštevajo vse ustrezne okoliščine kršitve, zlasti:
 - (a) naravo, resnost in trajanje izpusta;
 - (b) stopnjo odgovornosti in krivde osebe v smislu pravnega sistema zadevne države članice;
 - (c) škodo, ki jo izpust povzroči za okolje ali zdravje ljudi, po potrebi vključno z njenim vplivom na ribištvo, turizem in obalne skupnosti;
 - (d) finančno sposobnost družbe ali druge odgovorne pravne ali fizične osebe;

- (e) po potrebi gospodarske koristi, ki jih ima ali naj bi jih imela družba ali druga pravna ali fizična oseba, odgovorna zaradi kršitve;
 - (f) ukrepe, ki jih sprejme družba ali druga pravna ali fizična oseba, odgovorna za preprečitev izpusta ali ublažitev njegovih posledic;
 - (g) raven sodelovanja družbe ali druge pravne ali fizične osebe, odgovorne za kršitev, s pristojnim organom, vključno z vsemi ukrepi za izogibanje ustreznemu inšpekcijskemu pregledu ali drugi preiskavi, ki jo opravi pristojni organ, ali njuno oviranje, ter
 - (h) vse prejšnje kršitve onesnaževanja z ladij družbe ali druge odgovorne pravne ali fizične osebe.
2. Države članice za kršitve na podlagi te direktive ne določijo ali uporabijo upravnih sankcij, ki bi bile nižje, kot je potrebno za njihovo učinkovitost, sorazmernost in odvračilno naravo.“;

(10) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Izmenjava informacij in izkušenj

1. Države članice in Komisija s pomočjo Evropske agencije za pomorsko varnost (EMSA) za namene te direktive sodelujejo pri izmenjavi informacij na podlagi sistema Unije za izmenjavo pomorskih informacij iz člena 22a(3) Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta* (SafeSeaNet) in Priloge III k navedeni direktivi, da bi:
 - (a) izboljšale informacije, potrebne za učinkovito izvajanje te direktive, zlasti tiste, ki jih zagotavlja evropska služba za satelitsko odkrivanje onesnaževanja, vzpostavljena s to direktivo (CleanSeaNet), in drugi ustrezni mehanizmi poročanja, z namenom razvijanja zanesljivih metod za sledenje onesnaževalnim snovem v morju;
 - (b) razvile in uvedle ustrezen sistem za nadzor in spremljanje, ki informacije iz odstavka (a) združuje z informacijami, ki jih Komisija da na voljo državam članicam v SafeSeaNet, THETIS-EU ter drugih informacijskih bazah podatkov in orodjih Unije, z namenom lažjega zgodnjega odkrivanja in spremljanja ladij, ki izpuščajo onesnaževalne snovi, da se optimizirajo izvršilni ukrepi, ki so jih sprejeli nacionalni organi;

- (c) čim boljše izkoristile informacije, ki so zagotovljene v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka, ter informacije, ki so jih na podlagi člena 10a sporočile države članice, da bi se olajšala dostop do takih informacij in njihova izmenjava med pristojnimi organi ter z organi drugih držav članic in Komisijo, ter
 - (d) do ... [66 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] zagotovile, da pristojni organi digitalno analizirajo vsa opozorila z visoko stopnjo zaupanja in navedejo, ali preverijo tista opozorila z visoko stopnjo zaupanja, ki jih vsako leto pošlje CleanSeaNet, pri čemer si prizadevajo preveriti vsaj 25 % takih opozoril, „preverjanje“ pa pomeni vse nadaljnje ukrepe pristojnih organov glede opozorila, ki ga je poslala CleanSeaNet, da se ugotovi, ali gre za nezakoniti izpust. Če država članica ne preveri opozorila, bi morala navesti razloge za to.
2. Države članice zagotovijo, da se informacije o večjih incidentih, ki vključujejo onesnaženje morja z ladij, pravočasno sporočijo zadevnim ribiškim in obalnim skupnostim.
 3. Komisija organizira izmenjavo izkušenj med nacionalnimi organi in strokovnjaki držav članic, vključno s tistimi iz zasebnega sektorja, civilne družbe in sindikatov, o uporabi te direktive po vsej Uniji, da se določijo skupne prakse in smernice za izvrševanje te direktive.

4. Komisija nadalje organizira izmenjavo izkušenj in najboljših praks med pristojnimi nacionalnimi organi držav članic o tem, kako učinkovito določiti in uporabljati sankcije. Komisija lahko na podlagi te izmenjave informacij predlaga smernice, tudi o vrstah onesnaževalnih snovi in občutljivih območjih, ki vzbujajo zaskrbljenost.

* Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).“;

(11) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 10a

Poročanje

1. Komisija vzpostavi orodje za elektronsko poročanje za namene zbiranja in izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo o izvajanju sistema izvrševanja iz te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da se v zvezi z ukrepi, ki so jih sprejeli njihovi pristojni organi, prek orodja za elektronsko poročanje iz odstavka 1 sporočajo naslednje informacije:
 - (a) informacije v zvezi z nadaljnjim ukrepanjem pristojnih organov glede opozorila, ki ga je poslala CleanSeaNet, ali razlogih za neukrepanje glede opozorila, in to čim prej po tem, ko se zaključijo dejavnosti nadaljnega ukrepanja ali se sprejme odločitev, da se ne bo nadalje ukrepalo;

- (b) informacije v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali drugimi ustreznimi ukrepi, izvedenimi v skladu s členom 6, in to čim prej po zaključku inšpekcijskih pregledov ali drugih ustreznih ukrepov;
 - (c) informacije v zvezi z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 7, in to čim prej po zaključku teh ukrepov, ter
 - (d) informacije v zvezi s sankcijami, naloženimi v skladu s to direktivo, po tem, ko se zaključijo upravni in, kadar je to ustrezno, sodni postopki, in to brez nepotrebnega odlašanja in najkasneje do 30. junija vsako leto za sankcije, naložene v prejšnjem koledarskem letu. Kolikor informacije v zvezi s sankcijami vključujejo osebne podatke, se te informacije anonimizirajo.
3. Da bi Komisija zagotovila enotno uporabo tega člena, lahko z izvedbenimi akti določi podrobna pravila o postopku za sporočanje informacij iz odstavka 2, med drugim z določitvijo vrste informacij, ki jih je treba sporočiti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13.
4. Države članice Komisijo uradno obvestijo o organih, ki imajo dostop do orodja za elektronsko poročanje iz odstavka 1.

Člen 10b

Usposabljanje

Komisija s pomočjo EMSA in v sodelovanju z državami članicami olajša razvoj zmogljivosti držav članic tako, da po potrebi zagotovi usposabljanje za organe, pristojne za odkrivanje in preverjanje kršitev na področju uporabe te direktive ter izvrševanje sankcij ali katerih koli drugih ukrepov zoper take kršitve.

Člen 10c

Objava informacij

1. Komisija na podlagi informacij, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 10a, in po tem, ko se zaključijo upravni in, kadar je to ustrezno, sodni postopki, javno objavi pregled izvajanja in izvrševanja te direktive na ravni Unije, ki se redno posodablja. Kolikor informacije v zvezi s sankcijami vključujejo osebne podatke ali poslovno občutljive informacije, se te informacije anonimizirajo. Ta pregled vključuje informacije iz Priloge II k tej direktivi.
2. Komisija brez poseganja v Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta* sprejme ustrezne ukrepe, da zavaruje zaupnost informacij, pridobljenih pri izvajanju te direktive.

Člen 10d

Zaščita oseb, ki prijavijo morebitne kršitve, in varstvo njihovih osebnih podatkov

1. Komisija razvije, da na voljo in vzdržuje zaupni spletni kanal za zunanje prijave za prejemanje prijav v smislu Direktive (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta** o morebitnih kršitvah te direktive ter takšne prijave posreduje zadevnim državam članicam.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni nacionalni organi, ki prejmejo prijave o kršitvah te direktive, predložene prek kanala iz odstavka 1, te prijave preverijo ter, kadar je to ustrezno, ukrepajo na njihovi podlagi in zagotovijo pravočasne povratne informacije in nadaljnje ukrepe v zvezi z njimi v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937.

3. Komisija lahko na podlagi člena 25(1), točki (c) in (h), Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta^{***} ter v skladu s členom 25(2) navedene uredbe omeji uporabo členov 4, 14 do 22, 35 in 36 navedene uredbe za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ki so predmet prijave, predložene prek kanala iz odstavka 1 tega člena, ali so v njej omenjeni in niso posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki so to prijavo predložili. Ta omejitev se lahko uporablja le toliko časa, kolikor je potrebno za preveritev prijave iz odstavka 2 tega člena s strani pristojnih organov države članice.

* Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

** Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

*** Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).“;

- (12) člena 11 in 12 se črtata;
- (13) vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

Ocena in pregled

1. Komisija do ... [90 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] izvede oceno te direktive. Ocena temelji vsaj na naslednjih elementih:
 - (a) izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju te direktive;
 - (b) informacijah, ki jih države članice sporočijo na podlagi člena 10a, in pregledu na ravni Unije, zagotovljenem v skladu s členom 10c;
 - (c) interakciji te direktive z drugim ustreznim mednarodnim pravom in pravom Unije o varstvu morskega okolja in pomorski varnosti ter
 - (d) najnovejših podatkih in znanstvenih ugotovitvah.

2. Komisija med pregledom oceni možnost spremembe področja uporabe te direktive, če je to primerno, glede na nove ali posodobljene mednarodne standarde za preprečevanje onesnaževanja z ladij, kot so morski plastični odpadki, izguba zabojnikov in izguba plastičnih peletov, kar se ureja s sedanjimi in prihodnjimi določbami v Marpol 73/78.“;

(14) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen s členom 3 Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta*. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta**.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 in člen 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002.

* Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) in o spremembi uredb o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaževanja z ladij (UL L 324, 29.11.2002, str. 1).

** Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

- (15) člena 14 in 15 se črtata;
- (16) člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, od 1. aprila 2007 in o tem takoj obvestijo Komisijo.
 2. Države članice, ki nimajo neposrednega dostopa do morja oziroma nimajo morskih pristanišč, niso dolžne prenesti in izvajati člena 6 in člena 7(2) te direktive.“;
- (17) edina priloga se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, in vse naknadne spremembe, ki nanje vplivajo.

Člen 3

Uporaba Direktive 2009/123/ES

Kar zadeva kršitve, ki se na podlagi Direktive 2005/35/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES, obravnavajo kot kazniva dejanja, in ustrezne sankcije, države članice, ki jih Direktiva (EU) 2024/1203 ne zavezuje, še naprej zavezuje Direktiva 2005/35/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 5
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA

„PRILOGA I

Neizčrpen seznam nepravilnosti ali informacij iz člena 6

1. Vse nepravilnosti v zvezi z nafto in drugimi ustreznimi evidencami ali v zvezi z drugimi pomanjkljivostmi, povezanimi z morebitnimi izpusti, odkritimi med inšpekcijskimi pregledi, ki jih je na podlagi Direktive 2009/16/ES¹ izvedla zadevna država članica ali druga država članica ali država podpisnica pariškega memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, v prejšnjih pristaniščih postanka ladje;
2. vse nepravilnosti v zvezi z oddajo ladijskih odpadkov ali obveščanjem o njih, kot se zahteva na podlagi Direktive (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta², v zadevni državi članici ali v državi članici prejšnjih pristaniščih postanka ladje;

¹ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

² Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).

3. vse nepravilnosti v zvezi z neskladnostjo z merili za uporabo sistemov za čiščenje izpušnih plinov, uporabljenih kot metode za zmanjšanje emisij iz Priloge II k Direktivi (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta³, ki se sklicuje na smernice za sisteme za čiščenje izpušnih plinov iz leta 2009, določene v resoluciji MEPC.184(59), kakor so bile nadomeščene s smernicami za sisteme za čiščenje izpušnih plinov iz leta 2021, določenimi v resoluciji MEPC.340(77);
4. vse informacije v zvezi z morebitnim nezakonitim izpustom ladje, pridobljene od druge države članice s postopki, predvidenimi v Direktivi 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴, vključno z vsemi dokazi ali dokazi na prvi pogled o namernih izpustih nafte ali drugih kršitvah Marpol 73/78, ki so jih obalne postaje države članice v skladu s členom 16 navedene direktive sporočile obalnim postajam v zadevni državi članici, ali primeri ali nesrečami, ki jih je poveljnik ladje prijavil obalni postaji zadevne države članice v skladu s členom 17 navedene direktive;
5. vse druge informacije, ki jih sporočijo osebe, vključene v upravljanje ladje, vključno s piloti, in ki kažejo na nepravilnosti v zvezi z morebitno kršitvijo obveznosti na podlagi te direktive.

³ Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

⁴ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

PRILOGA II

Informacije, ki jih je treba vključiti v pregled na ravni Unije,
ki ga objavi Komisija, iz člena 10c

1. Informacije iz pregleda na ravni Unije, ki ga v skladu s členom 10c objavi Komisija, za vsak primer onesnaženja, ki ga preveri in potrdi država članica, vključujejo:
 - (a) datum primera onesnaženja;
 - (b) identifikacijo ladje, vpletene v primer onesnaženja;
 - (c) kraj (zemljepisno širino in dolžino) primera onesnaženja;
 - (d) obseg primera onesnaženja (površino in dolžino), če je ustrezno;
 - (e) vrsto onesnaževala;
 - (f) vpleteno oziroma vpletene države članice;
 - (g) opis dejavnosti preverjanja primera onesnaženja;
 - (h) datum in čas dejavnosti preverjanja ter sredstva, uporabljena za dejavnosti preverjanja;
 - (i) podrobnosti o naloženi upravni sankciji.

2. Združene informacije iz pregleda na ravni Unije, ki ga v skladu s členom 10c objavi Komisija, za posamezno državo članico vključujejo:
- (a) število morebitnih primerov onesnaženja odkritih na podlagi CleanSeaNet;
 - (b) število morebitnih primerov onesnaženja na podlagi CleanSeaNet, ki jih država članica preveri na kraju samem;
 - (c) število morebitnih primerov onesnaženja na podlagi CleanSeaNet, ki jih država članica preveri na drug način;
 - (d) število primerov onesnaženja, potrjenih po preverjanju (podrobno opredeljenih po območjih: teritorialne vode, IEC, odprto morje);
 - (e) število identificiranih storilcev kaznivih dejanj;
 - (f) število zadev, v katerih je bila naložena sankcija.
3. Povzetek ustreznih delov Marpol 73/78, izključno za referenčne namene, ki se posodobi ob vsaki spremembi Marpol 73/78, ki je relevantna z vidika te direktive.“.
-